

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/43513,Walendziak-Wieslaw.html>
20.05.2024, 00:16

Walendziak Wiesław

Walendziak Wiesław, ur. 28 XI 1962 w Gdańsku. Jako uczeń III LO tamże zajmował się kolportażem bibuły, uczestnik akcji ulotkowych, malował (z Janem Ebertem, Jarosławem Kurskim i Adamem Pawłowiczem) antykomunistyczne napisy na murach, współorganizator koła samokształceniowego, drukarz (od IV 1979) gazetek szkolnych dot. historii najnowszej, uczestnik demonstracji w rocznicę Grudnia 1970 pod bramą nr 2 Stoczni Gdańskiej (1978 i 1979) i 11 XI (1979 i 1980). 1979 w trakcie pielgrzymki Jana Pawła II do Polski uczestnik protestu przeciwko zatrzymaniu uczniów w szkole w trakcie transmisji uroczystości z udziałem papieża – rozdawał uczniom wstążeczki w barwach watykańskich (biało-żółtych) oraz brał udział w przygotowaniach dwóch gazetek ściennych z napisem „Ojciec Święty, prowadź nas do wolności”.

Poprzez swojego kolegę Piotra Szczudłowskiego poznał jego ojca (Tadeusza) oraz Aleksandra Halla i włączył się w działalność RMP (IX 1979), publikował w „Bratniaku”, 21 II 1980 zatrzymany podczas spotkania Klubu Swobodnej Dyskusji ROPCiO w Gdańsku. W wyniku szantażu podpisał oświadczenie o zachowaniu w poufności przebiegu przesłuchania i zgody na kolejne spotkanie z SB. Nazajutrz po zwolnieniu do domu wniósł zażalenie do prokuratury nt. nielegalnych metod stosowanych przez SB i próbę werbunku nieletniego (miał wówczas 17 lat), które z całą historią opublikowano w nr. 30 „Bratniaka”. Następnie doszło do nieudanej próby werbunku przez kontrwywiad wojskowy, a wobec odmowy wyrzucono ojca Walendziaka z wojska.

3 V 1980 podczas manifestacji zorganizowanej przez RMP niósł w pierwszym rzędzie biało-czerwoną flagę. 9 VIII 1980 uczestnik spotkania u Ewy i Piotra Dyków, na którym podjęto decyzję o strajku w Stoczni Gdańskiej. VIII 1980 dostarczał do zakładu jedzenie i roznosił bibułę. Po VIII 1980 koordynator

Miejsce urodzenia Gdańsk

Data urodzenia 28-11-1962

Hasło wydrukowane w **Tom V**

struktury RMP złożonej z kilkunastu zakonspirowanych kół samokształceniowych w Trójmieście (ok. 150 osób), współtwórca zawiązanego 12 XI 1980 na wiecu w III LO Tymczasowego Komitetu Założycielskiego Parlamentu Szkolnego, a nast. od 16 XI Ruchu Młodzieży Szkolnej, uczestnik spotkań (w Gdańsku 16 XI i Warszawie 17 XII) z ministrem oświaty i wychowania Krzysztofem Kruszewskim – przedstawił listę postulatów ruchu uczniowskiego. Redaktor nacz. szkolnego pisma „Uczeń. Niezależne Pismo Młodzieży Szkolnej”, uczestnik spotkań Klubu Politycznego im. Konstytucji 3 Maja. Po wydarzeniach bydgoskich organizator trójmiejskiego spotkania środowisk szkolnych pod kościołem św. Mikołaja w Gdańsku.

1981–1987 student historii na UG. Członek NZS, Komitetów Strajkowych w czasie protestu na UG 17 XI – 12 XII 1981 i 13–15 XII 1981, w ramach wszechnicy strajkowej organizator wykładów z pracownikami UG oraz członkami „S”. W okresie studiów przew. Naukowego Koła Historyków na UG, które m.in organizowało spotkania z opozycjonistami i członkiem dominikańskiego duszpasterstwa akademickiego. Na pocz. stanu wojennego uczestnik strajku w Stoczni Gdańskiej i drukarz ulotek (w mieszkaniu przy ul. Wita Stwosza), które z Jarosławem Kurskim i Janem Ebertem rozrzucił w centrum miasta tuż po pacyfikacji stoczni. W latach 80. wraz z Krzysztofem Bollinem, Krzysztofem Figielem i Łukaszem Żelewskim w zakonspirowanej strukturze Wydawnictwa Młoda Polska koordynowanej przez Sławomira Sobola. Łącznik ze światem zewnętrznym pod pseud. Rokita, kolporter bibuły, a w szczególności czasopisma „Solidarność». Pismo Regionu Gdańskiego” (publikował w niej teksty pod ps. Mariusz Wiechosławski, W.W.), kilkakrotnie zatrzymany przez SB, a w jego mieszkaniu przeprowadzano rewizje. Po aresztowaniu wiosną 1983 bliskiego współpracownika Zdzisława Irczyca w ukryciu przez 2 mies., jednak wobec pewności nieujawnienia przez zatrzymanego szczegółów nt. działalności konspiracyjnej wznowił działalność.

1986 inicjator i członek redakcji studenckiego pisma „Kierunek”, w redakcji podziemnej „Polityki Polskiej”, współpracował z pismem uczniów IX LO w Gdańsku „Myśl

Niezależna”, uczestnik kół samokształceniowych FMW oraz manifestacji rocznicowych, spotkań Klubu Myśli Politycznej Dziekania, pracownik Spółdzielni Robót Wysokościowych Świetlik (1987–1989), członek Tymczasowego Kierownictwa RMP (1988). 6 XI 1987 sygnatariusz wniosku o rejestrację Związku Akademickiego Verbum odwołującego się do wartości narodowych i konserwatywnych.

1 V 1988 w Szkole Podchorążych w Węgorzewie, gdzie odmówił złożenia przysięgi na wierność sojuszowi z Armią Radziecką i zażądał prawa do uczestnictwa we mszy świętej, pozbawiony stopnia podchorążego, przeniesiony do Bochni do dwuletniej zasadniczej służby wojskowej, odmawiał wykonywania rozkazów i był trzymany pod strażą. Zwolniony ze służby po 4 mies. po interwencjach Kościoła katolickiego i Wiesława Chrzanowskiego. 1989–1991 redaktor nacz. ogólnopolskiego katolickiego tygodnika „Młoda Polska”, producent i autor programów telewizyjnych, współtwórca telewizji Polsat w I. 1992–1993 jej pierwszy dyr. generalny, 1994–1996 prezes zarządu TVP. Członek ZChN, Koalicji Republikańskiej, SKL, Przymierza Prawicy, 1997–2004 poseł na sejm, przew. Komisji Sejmowej Skarbu Państwa, minister, członek Rady Ministrów i szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów aktywnie uczestniczący w przygotowaniu reform rządu Jerzego Buzka, a w szczególności samorządowej.

2004 zrezygnował z aktywności politycznej i zajął się działalnością biznesową w obszarze energetyki i telekomunikacji. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2009). Rozpracowywany w ramach SOS krypt. Promień.

Konrad Knoch

[Gdańsk](#), [Region Gdański](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)